

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IX./2016

Číslo 3

HISTÓRIA BETLEHEMSKÉHO SVETLA

Na prelome 11. a 12. storočia turecké kmene Seldžukov okupovali najmä časti Malej Ázie, v ktorých sa narodil, žil a umrel Ježiš Kristus. Kresťanom tak znemožnili navštevovať tieto posvätné miesta. Na výzvu pápeža Urbana II. rytieri zorganizovali križiacku výpravu do Palestíny. Oslobodili v prvom rade Betlehem, kde sa Ježiš narodil, ale tiež i Jeruzalem, kde umrel. Uskutočnili celkovo 8 výprav, no iba pri jednej z nich sa im podarilo dostať až do Jeruzalema. K tejto udalosti sa viaže nasledujúca udalosť. Jeden mladý križiak sa v tom čase zaprisahal, že keď sa vráti, donesie do svojho rodného mesta – Florencie – plamienok ohňa z betlehemskej baziliky. Málokto mu však vtedy verili, veď z križiackych výprav sa vrátil len málokto. V Palestíne na nich okrem mnohých bitiek a vojnových nebezpečenstiev striehli aj cudzie choroby. Po troch rokoch, tesne pred Vianocami roku 1099 dorazili otrhaní mládenci do Florencie, na ich čele stál jeden nesúci zapálenú sviecu s plameňom. Všetci prisahali, že plamienok je skutočne z Betlehemu a onen mládenec ho niesol v čase i nečase po púšti i mori, len aby splnil svoj sľub. Sviecu umiestnili v kostole, odkiaľ si potom svetlo odpaľovali ostatní obyvatelia. V stredoveku to bol prvý a posledný plameň z Kristovho rodiska. Novodobá história

Betlehemskeho svetla začína roku 1986. Tradíciu roznášať plamienok založili tvorcovia vianočnej televíznej akcie na pomoc postihnutým deťom v Rakúskom mestečku Linz. Pred Vianocami poslali do Betlehema lietadlom telesne postihnuté dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a lietadlom ho prinieslo späť do Linzu. Tam sa ho ujali miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Po roku 1989 sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom, vrátane Slovenska, na ktorom roznášajú skauti svetielko už od roku 1990. Ako býva zvykom, najbližšia sobota pred Štedrým dňom je ideálnym časom na rozvoz svetla vlakmi do každého kúta Slovenska. V tomto roku to bude 17. 12. 2016. A tak máme ďalšiu krásnu pripomienku a tradíciu jedného zo základných právd Vianoc, že na svet prišlo Svetlo osvietiť tmu hriechu a smrti. A Svetlo prežiarilo svet a prinieslo pokoj a radosť, aby sme sa už tak nebáli hriechu a ani smrti.

(Marek Kunder)

Skvalitni
svoj
život

PREPROGRAMUJ SVOJ POČÍTAČ

Čo si myslíme a hovoríme, najmä ak to robievame pravidelne, je zapísané v našom srdci. Dalo by sa povedať, že to máme uložené na pevnom disku. Počítač vysiela iba tie informácie, ktoré doň uložili, rovnako aj z našich srdcí vychádza iba to, čo je v nich zapísané. Ak nie sme spokojní s výkonom počítača, kúpime si nový program. To isté by sme mohli urobiť aj s naším srdcom.

Začnime prepisovať program, ktorý máme uložený v srdci. Informácie, ktoré sa na monitore objavajú, závisia od typu počítačového programu. Naše slová zase závisia od toho, čo nosíme v srdci. „Lebo ústa hovoria to, čím je naplnené srdce.“ (Mt 12,34). S Božou pomocou to dokážeme. Možno máme veľa zlovykov týkajúcich sa myslenia a slov, ale všetky sa môžu zmeniť.

Nastal čas, aby sme si obnovili myseľ a stali sa ľuďmi, akými nás Boh chce mať.

MÁME NA TO!

Božia vôľa sa neuskutoční bez nášho pričinenia. Musíme Boha počúvať, učiť sa od neho a chcieť sa zmeniť. Zmena si vyžaduje čas, ale oplatí sa o ňu zabojsovať – Boh sľubuje veľkú odmenu. Čas trávim rôznym spôsobom, tak prečo ho nevenovať niečomu, čo nám a aj naším rodinám prospeje? Zmeňme sa – my na to máme. Sme Božie deti a Boh v nás žije. Máme k dispozícii všetko, čo nám sľúbil. Môžeme ho poznať a mať s ním dôverný vzťah. Môžeme za sebou zanechať bohaté dedičstvo pre iných. Boh nás miluje, stvoril nás ako jedinečnú a výnimočnú bytosť. Nikto okrem nás nemôže splniť svoju úlohu takým spôsobom, ako to práve my robíme. Boh chce, aby sme sa radovali zo života, čo je možné za predpokladu, že si vytvoríme návyky, ktoré nám budú prinášať život, nie ho z nás „vysávať“. Ovládanie myšlienok a slov patrí k tým najdôležitejším návykom, ktoré nám otvoria dvere k mnohým ďalším.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Meyer, J.: Od zlovykov k dobrým návykom

ADVENT PRE DETI

Archanjel Gabriel je môj obľúbený anjel

Vieš prečo? No predsa preto, že priniesol z neba najdôležitejší odkaz v dejinách sveta. Oznámil Panne Márii, že sa jej narodíš, Pane. Panna Mária ho vypočula, súhlasila s Božím plánom, a počúvala, aké meno Ti má dať, keď sa narodíš. Vianoce sú teda nielen veľká oslava lásky, ale aj poslušnosti, však? Aj anjeli v nebi sú poslušní a láskaví. Ako vyzerá taký anjel? Má krídla? Je ľahučký ako

snehová vločka? Mám svojho strážneho anjela, čo je úžasný dar. Dnes budem premýšľať, kde a ako som už pocítil(a) jeho pomoc a ochranu. Večer ti napíšem, na čo všetko si počas dňa spomeniem. Anjel pomáha aj mne byť poslušným(ou) a láskavým(ou). Ďakujem, Pane, za Gabriela a za všetkých ostatných anjelov.

(Dominika Čechová)

PRÍBEHY

POKLAD

Svätý Lawrence, ktorý zomrel ako mučeník v roku 258 nášho letopočtu, bol hlavným dekanom cirkvi v Ríme. Medzi jeho povinnosti patrila starostlivosť o sväté nádoby cirkevného spoločenstva a rozdávanie almužien chudobným. V tom čase rímsky guvernér zajal pápeža Sexta. Chcel, aby mu prezradil, kde cirkev ukrýva svoj poklad. Pretože pápež tajomstvo neprezradil, umučili ho na smrť. Potom Rimania zajali Lawrencea. „Kde cirkev

ukrýva svoj poklad?“ pýtali sa ho. Vyhrážali sa mu, že skončí rovnako ako pápež. Lawrence odvetil: „Guvernér, v tej chvíli neviem odpovedať. Ale ak ma prepustíš a daš mi tri dni, poviem ti to.“ Guvernér súhlasil. Po troch dňoch sa Lawrence vybral za guvernérom na nádvorie. Nasledoval ho veľký zástup. Guvernér vyšiel na balkón a spýtal sa: „Tak, kde je ten cirkevný poklad?“ Lawrence vykročil dopredu a ukázal na zástup, ktorý ho sprevádzal – na chromých, slepých a hluchých, ktorých spoločnosť považovala za úbohých – a povedal: „Tu sú drahokamy kresťanskej cirkvi!“

(spracovala Anna Sabolová, ml.)

Zdroj: Každý má šancu, Marcela a Stanislav Bielikovci

LEKÁRI A OŠETROVATELIA NAŠICH ZÁHRAD

Je to krásny zážitok môcť sa počas celého roka zadávať na vtáčence trilujúce okolo stromov na ktorých máme upevnené búdky aj cez leto. Prilietajú po jednom, ale aj v krdlikoch, dobre si pamätajú kde v zime našli obživu, potom nám pomáhajú biologicky ochraňovať a ošetrovať ovocné stromy. Tak sa nám kapitál, ktorý sme investovali počas zimy do potravy pre vtáčatá, mnohonásobne vráti.

Keďže sme kvôli ozónovej diere už oželeli milé lastovičky, s láskou sa môžeme postarať o iné operence. U nás sú zvlášť známe a najspoľahlivejšie ošetrovatelky sýkorky. Keď sa nám zahniezdia v záhrade, alebo v ovocnom sade, majme z toho vždy veľkú radosť! Sýkorkí partneri sú schopní vychovať v jednom hniezdení aj štrnásť potomkov! Je to už početná armáda, ktorá sa dokáže s úspechom popasovať s premnoženými hmyzími škodcami na stromoch. Stojí teda za

to zhotoviť a rozvešať v záhrade, v parku, či na balkóne krmidlo. Umiestňujeme ho do bezpečia proti možným útokom predátorov, aj aby potrava bola chránená pred snehom a dažďom. Informácia o potrave v krmidle sa rýchlo šíri, a tak vtáčia pospolitosť zlietajúca sa na hostinu, sa deň za dňom čoraz viac rozrastá. Nielen plaché sýkorky, ale aj brhlíky, kôrovníky, stehlíky, zelenky, pinky, strnádky, glezgy či datle si rýchlo privyknú navštevovať krmidlo.

V životnom cykle operencov predstavuje zima najťažšie obdobie. Pani zima si každoročne vyberá krutú daň. Napríklad zo sýkorkích mláďat prežije nástrahy prvej zimy len jedno, nanajvýš dve. Tieto stvorenia si teda zaslúžia našu pozornosť nielen na Deň vtákov, ktorý si pripomíname každoročne prvého apríla, ale počas celého roka a obzvlášť v zimných mesiacoch, keď počas treskúcich mrazov a snehových fujavíc trú núdzu.

(Jozefína Gajdovčíková)

SLOVENSKÉ LURDY – TURZOVKA 2016

Deň piaty – streda 6. júla 2016

Na ľavej strane je zlatý basreliéf tváre blahoslavenej sestry. Tu budeme ubytovaní. Po telefonáte otca Mareka prichádza miestny kňaz a odovzdáva nám kľúče od školy. Podľa interiéru škola bola pravdepodobne postavená v prvej polovici minulého storočia. Je to dvojpodlažná štvortriedna škola. Z prvej triedy na prízemí sme si urobili kuchyňu, jedáleň a zároveň spoločenskú miestnosť. Druhá trieda je upravená na telocvičňu. Na druhom podlaží sme si z obidvoch tried urobili spálňu. Rýchlo vykladáme všetky veci z auta a delíme sa bez delenia do skupín. Jedna skupina ide do miestneho obchodu s potravinami na nákup. Druhá skupina už varí chutnú polievku a chystá druhé jedlo. Tretia skupina odchádza na faru sa osprchovať. Tu v škole je iba studená voda. V tej tretej skupine sa pomaly všetci striedame. Po dnešnom „chutnom obede“ nám dobrá teplá polievka dobre padne. Ja pomaly z druhej skupiny prechádzam do tretej. Obchádzam celý kostol, za ktorým je fara. Pred vstupom do areálu kostola je veľká hliníková informačná tabuľa, na ktorej je desať fotiek prvoprijímajúcich detí v roku 2016. Na kostole na ľavej strane sú dve pamätné tabule z čiernej žuly. Prvá nás informuje, že sa tu narodil a žil kňaz, národný buditeľ a publicista otec Peter Tomkuliak (*29.6.1838 – +30.9.1894). Druhá je venovaná kňazovi ThDr. Michalovi Mrkvovi (*23.9.1900 - +19.8.1970), ktorého komunistický režim aj napriek obrane veriacich zatkol v tomto kostole 2.11.1950. Bol väznený desať a pol roka. Kostol je teraz zamknutý. Obchádzam ho po ľavej strane. Za kostolom sú murované toalety. Vedľa

nich je kamenné schodište, ktoré vedie na farský dvor. Stúpam pomaly. Prichádzam pred faru a tam už poslušne v rade stoja naši chlapi. Na moju otázku prečo nejdú dnu odpovedajú, že pán farár nechce byť vyrušovaný a tak na fare môžu byť iba dvaja. Jeden v sprche a druhý sa vo vedľajšej miestnosti pripravuje. Zdá sa mi to divné, ale neriešim to. Využívam čas a vraciam sa späť do školy. Ešte trochu pomáham dievčatám pri varení, kým mi chlapi oznámia, že už som na rade. Vstupujem na faru. Hneď prvé, čo mi vôbec neseď s našou farou je absolútne ticho. Prechádzam chodbou až na koniec. Všetky dvere sú plné, bez výplne a pozamykané. Na konci chodby vstupujem na pravo do obrovskej miestnosti. V strede je veľký stôl a stoličky. Dookola na stenách sú nádherné obrazy, ktoré zachytávajú niektoré udalosti z Biblie: Podobenstvo o márnoträtom synovi(Lk 15, 20-21), Vzkriesenie syna naimskej vdovy(Lk 7, 11-17), Mária a Marta(Lk 11, 38-42), Uzdravenie Kanaánčanky(Mt 15, 22-24), Slávnostný vstup do Jeruzalema(Mk 11, 8-10), Ustanovenie Eucharistie(Mt 26, 26), Podobenstvo o dobrom pastierovi(Jn 10, 11-15), Petrovo zázračné vyslobodenie(Sk 12, 6-9), Daniel v jame levov – „Daniel, služobník živého Boha, vládla ťa tvoj Boh, ktorého vytrvalo ctíš, zachrániť od levov?“(Dan 6, 21-23), Dielo štvrtého dňa - Stvorenie slnka a mesiaca (Gn 1, 14-18), Stretnutie Jozefa s Benjamínom(Gn 45, 14), Manna na púšti(Ex 16, 14-16), Rúť zbiera klásky na poli Bózovom(Rúť 2, 4-7), Mučeníctvo siedmich bratov a ich matky(2Mach 7, 27-29), Betlehem návšteva pastierov(Lk 2, 16-18), Svadba v Káne(Jn 2, 6-7), Spor o sobote – trhanie pšeničných klasov(Mt 12, 1). Úžasné. Z úst otca Mareka sa dozvedám, že miestny kňaz tieto obrazy našiel vo veľmi zlom stave na pôjde fary.

Dal ich zrekonštruovať, osadil ich do nových rámov a dnes tvoria túto úžasnú mini obrazovú galériu. Ako keby som prechádzal postupne bibliou bez toho aby som ju čítal. Dvermi prechádzam do druhej veľkej miestnosti. Je tu posteľ skriňa a obrovská kúpeľňa so sprchovacím kútom. Môj cieľ na tejto fare. Po sprche sa vraciam späť do školy. Postupne sa všetci vystriedame a konzumujeme výbornú polievku, ktorú nám navarili naše dievčatá. Keďže ešte máme dosť času do svätej omše, chlapci využívajú možnosti mini telocvične a hrajú florbal. Po prvej prestávke chlapci vyzerajú ako keby práve vyšli zo sprchy a zabudli sa poutierať. Ešte máme chvíľu na oddych a presúvame sa do kostola. V kostole nás víta miestny kňaz a pán kostolník. Kňaz poukazoval otcovi Marekovi kde čo majú a odišiel. Na svätej omši s nami ostal iba pán kostolník. Takže máme súkromnú omšu. Na jednej strane je to dobré a na druhej strane je mi ľúto, že tu sme iba sami. Možno miestni ani nevedia, že nejakí nadšenci z farnosti FPM Čemerné prišli na bicykloch aby navštívili rodisko tej, ktorej relikviu majú na oltári. Moje tušenie iba potvrdili mladí zo zboru, ktorí majú dnes nácvik. Vôbec nevedeli, že prídeme. Ak by to vedeli, tak by nám pripravili iné privítanie. To sa dozvedáme z ich úst po svätej omši. Najviac si majú čo povedať ich zboristka s našou Zuzkou. Pozývajú nás na veľkú slávnosť, ktorá sa má uskutočniť koncom augusta z príležitosti stého výročia narodenia blahoslavenej sestry Zdenky. Ešte spoločné foto pri soche blahoslavenej sestry Zdenky, zápis do pamätnej knihy a pohľadom opúšťame tento neorománsky kostol, ktorý bol postavený v rokoch 1925-1926. Kostol má kapacitu 400 miest. Základný kameň kostola posvätil biskup Ján Vojtašák 10. mája 1925. Vysviacka kostola sa uskutočnila 29. augusta

1926 za účasti vyše 10 000 veriacich zo širokého okolia. Samotná stavba kostola bolo veľmi náročná. Bolo treba denne organizovať brigády, povozy, zabezpečiť stravovanie robotníkov aj ich ubytovanie. Na vnútorné vybavenie interiéru prispeli jednotlivci z obce a Krivania v Amerike poslali peniaze na zakúpenie oltára sv. Antona. V tom období to bola najdôležitejšia stavba v obci, ktorej bol podriadený celý dedinský život. Nástenné maľby pochádzajú z roku 1936. Ich autorom je akademický maliar Július Adam. Na strope sú maľby Zvestovanie Pána, Zasnúbenie Panny Márie a Sv. Jozefa, Narodenie Pána Ježiša, Dvanásť ročný Ježiš medzi učiteľmi v chráme. Tieto pretrvali do roku 1994, kedy ich bolo potrebné reštaurovať. Reštaurátorom nástenných malieb bol akademický reštaurátor Václav Olšanský. Kostol je postavený vedľa veľmi frekventovanej komunikácie, hlavnej cesty hore Oravou do Poľska a tak otrasy ťažkotonážnych kamiónov a tankov za druhej svetovej vojny sa na kostole podpísali. K rekonštrukcii sa prikróčilo po zhodnotení stavebného, statického i kultúrnohistorického stavu objektu, jeho exteriéru a interiéru. V rámci generálnej opravy sa na objekte vymenila strešná krytina, prebehlo odkanalizovanie, zavedenie vodovodu, úpravy a opravy vonkajšej fasády, reštaurovanie celého interiéru kostola. Občania na obnove kostola zdarma odpracovali spolu vyše 6 500 hodín. Veža kostola má 33 m a sú na nej zabudované hodiny, ktoré ukazujú čas na všetky svetové strany. Zvony sú na elektrický pohon. Plynofikácia kostola bola vykonaná v roku 2001 so zabudovaním podlahového kúrenia.

(Peter Tóth)

pokračovanie v nasledujúcich číslach

Po 500 rokoch otvorený nový priestor v Ježišovej hrobke

Vedci údajne odhalili, po prvýkrát od 1555, starodávnu dosku vo vnútri jednej miestnosti baziliky Svätého hrobu v Jeruzaleme. Domnievajú sa, že na tejto doske bolo umiestnené Ježišovo telo. The National Geographic informoval o tom, že táto doska bolo prikrýta mramorovým obkladom najmenej od 16. storočia. "Mramorová pokrývka tohto hrobu bola stiahnutá dole a boli sme prekvapení množstvom vyplňujúceho materiálu pod ňou," povedal archeológ Fredrik Hiebert, spolupracovník pri projekte rekonštrukcie Ježišovho hrobu. "Bude to dlhá vedecká analýza, ale konečne budeme schopní vidieť povrch pôvodného kameňa, na ktorom bolo podľa tradície položené Ježišovo telo."

Bazilika Svätého hrobu je súčasne v procese masívneho projektu rekonštrukcie na čele s lídrami z troch náboženských denominácií, ktoré majú kontrolu nad týmto miestom - sú to: Grécko-pravoslávna cirkev, Katolícka cirkev a Arménske ortodoxné cirkvi.

Pohrebná doska, na ktorej sa verí, že ležalo Ježišovo telo, je uzavretá v malej miestnosti, známej ako edikula, vo vnútri hrobu. MailOnline poukázal na to, že edikula stojí iba niekoľko yardov od miesta, o ktorom sa verí, že tam bol Ježiš ukrižovaný.

Hrobka potrebovala renováciu už mnoho rokov, keďže utrpela vážne poškodenie ako následok zemetrasenia v 1927. Posledné úsilie na obnovu tohto miesta bolo vyvinuté významnými darcami - vrátane Jordánskeho kráľa Abdullaha II, ktorý tomuto projektu daroval takmer 1,3 milióna dolárov. Grécko-pravoslávny patriarcha Jeruzalemu, Theophilos III, chválil toto gesto ako znak toho, že kresťania a moslimovia spolu dokážu pracovať.

1. čítanie: Iz 35, 1-6b. 10

Žalm: Ž 146, 6c-7. 8-9a. 9b-10

Ant.: Príd', Pane, príd' a zachráň nás. alebo Aleluja.

2. čítanie: Jak 5, 7-10

Evanjelium: Mt 11, 2-11

Krátke zamyslenie na evanjelium: Posledné vety evanjelia tejto nedele nás môžu prekvapiť. Ježiš vzdáva hold Jánovi. Prečo však hovorí, že je najmenší v Božom kráľovstve? Ján vystupuje ako predchodca Krista. Sám už nezažije Ježišovo veľkonočné víťazstvo. Symbolicky tak ostáva starozákonným prorokom. Iba ohlasuje udalosti, ktoré prídu. Avšak spoločenstvo Ježišových poslucháčov tvoria ľudia, ktorí môžu zažiť veľkonočné víťazstvo. To je zlomový okamih, pretože tí, ktorí sa nechajú ponoriť do Kristovej smrti a vzkriesenia, sú Božou mocou povýšení za Božích synov a dcéry. Majú otvorenú cestu k Otcovi. Ježiš nespochybňuje Jánovu svätosť, ale potrebuje ukázať obrovský dar, ktorý je pripravený pre tých, ktorí príjmu Mesiáša. Ježišov príchod pripomínaný pri Vianociach nie je iba rozjímaním o jasličkách, ale zažívaním veľkých Božích skutkov, ktoré urobil pre našu záchranu.

Modlitba žaltára a breviára: 3. týždeň

Šarské oznamy

V ČASE OD 12.12.2016 DO 18.12.2016

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni 18.12. -24.12. vedie modlitby pred sv. omšami p. Mária Kurucová.

Nácvik detského zboru: Na budúcu **sobotu 17.12.** bude nácvik detského zboru spojený so stretnom klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre. Pozývame všetky deti.

Rorátna sv. omša: V utorok pozývam všetkých vás na rorátnu sv. omšu, ktorá bude ráno o **6⁰⁰** za tmy a pri sviečkach. Môžete si doniesť sviečky a lampáše. Zvlášť však pozývam teraz deti a mládež a potom po sv. omši na raňajky na faru. Takže sa tešíme na spoločné stretnutie.

Predvianočná sv. spoveď: V tomto týždni bude v našej farnosti predvianočná sv. spoveď, na ktorú vás všetkých srdečne pozývam. Bude klasicky vo štvrtok a v sobotu s tým, že vo **štvrtok** začne o **15⁰⁰** a bude trvať do **17³⁰**. V **sobotu** potom klasicky od **9⁰⁰** do **12⁰⁰**. Chcem vás poprosiť o dobrú prípravu na sv. spoveď, trpezlivosť pri čakaní a vzájomnú ústretovosť. Zároveň prestávka pre kňazov bude klasicky vždy v polovici času spovedania a sv. prijímanie sa bude rozdávať každých 45 minút. Využime túto príležitosť ako jeden z najdôležitejších krokov prípravy na najkrajšie sviatky v roku.

FER: Všetkých členov farskej ekonomickej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v **pondelok** po adorácii o **19³⁰**.

Rozpis lektorov:

4. adventná nedeľa: 8.00 hod. - **rod. Hudákova**, 10.00 hod. - **rod. Ľ. Gazdu**, 18.30 hod. - **rod. Kavuličová**.

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;
Pevná linka na faru - **057 4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 12.12.2016 DO 18.12.2016

PONDELOK <i>Preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej (spomienka)</i>	12.12.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19⁰⁰
UTOROK <i>Sv. Lucie, panny a mučenice (spomienka)</i>	13.12.2016	Sv. omša (rorátna): 6⁰⁰ (T+K) Raňajky na fare: 6³⁰ pre deti a mládež
STREDA <i>Sv. Jána z Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi (spomienka)</i>	14.12.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) kostol JaA Sv. omša: 18⁰⁰ (K) detská
ŠTVRTOK	15.12.2016	Predvianočná sv. spoveď: 15⁰⁰ - 17³⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
PIATOK	16.12.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) mládežnícka
SOBOTA	17.12.2016	Predvianočná sv. spoveď: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 4. ADVENTNÁ NEDEĽA	18.12.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T) kostol JaA

„Každú životnú tragédiu môžeme zobrať ako ťažké bremeno alebo ako odrazový mostík.“ (MAX LUCADO)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.